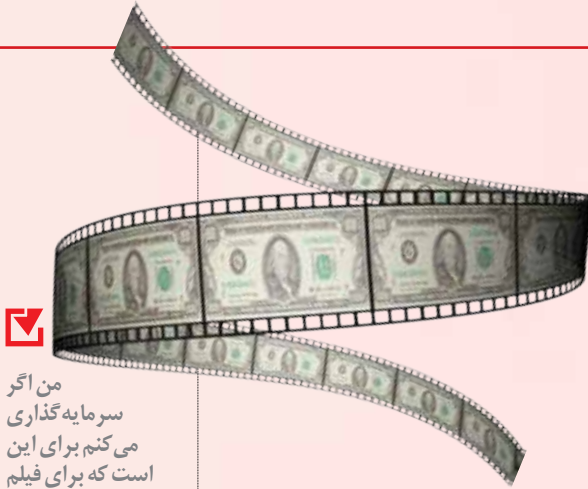

سریال‌های شبکه نمایش خانگی

سینما را له کرد

او همچنین در ادامه عنوان کرد: اگر صنف واحدی وجود داشت اجازه نمی‌داد این همه سریال‌های نمایش خانگی ساخته شود. سریال‌های شبکه نمایش خانگی جز خیانت، چیزی برای سینمای ایران نداشته است. مسئولان ما هم برای کسی که می‌خواهد کار تولید کند، می‌گویند سریال خانگی بساز. از آن جایی که مسئولان دنبال میز خودشان هستند در این سال‌ها من ندیده‌ام که مسئولی بگوید این مسئله جایش در کشور ما نیست چون سریال‌سازی در کشور ما جایش در تلویزیون است. این موضوع برای کشورهای غربی است که نوع سینمایشان طوری دیگر است و شرایط متمیزی‌هایشان شکل دیگری است.

الان در این کشور برای ساختن یک فیلم نمی‌توانیم یک بازیگر یا گریمور یا طراح صحنه یا فیلمبردار پیدا کنیم زیرا همه درگیر این موضوع هستند و به همین دلیل است که مخارج چندبرابر می‌شود و چون تعداد نیروهای قابل اعتماد کم هستند، همه سر کار هستند و نمی‌توانند کار کنند، باتوجه به این‌که این‌ها همه برای سینما هستند نباید در نمایش خانگی کار کنند. فرحبخش سریال‌های شبکه نمایش خانگی را یک افت جدی دانست و در پایان گفت: هنرپیشه‌ای که در سردر سینما هست با پول تطمیعش می‌کنند که در سریال نمایش خانگی کار کند، او هم چاره‌ای ندارد و قبول می‌کند. باز در این موضوع هم برمی‌گردیم به تهیه‌کنندگان که یک صنف واحد ندارند و این عین جاه‌طلب هستند و این عین دیکتاتوری است.

من اگر سرمایه‌گذاری می‌کنم برای این است که برای فیلم بعدی که می‌خواهم کار کنم سرمایه داشته باشم. آن‌ها فقط هزینه می‌کنند و این پول‌ها هیچ‌کدام بازگشت ندارند و ممکن است لایه‌های آن

ExpertSoft Trial Version

مورد استقبال قرار نمی‌گیرند و هزینه برگشتی ندارند یعنی نیمی از پولی که برای ساخت آن هزینه شده را باز نمی‌گردانند

هر کس با یکپارچگی تهیه‌کنندگان مخالف است خائن و نادان است

او معتقد است که این سرمایه‌های کلان وارد شده، نتیجه کار همین افراد در شوراست و عنوان کرد: هر کسی با یکپارچگی تهیه‌کنندگی در سینمای ایران مخالفت می‌کند چنانکه می‌تواند با این تهیه‌کنندگان سرمایه‌دار سینما بیرون

را چندبرابر می‌کنند حاصل کار همین آدم‌هاست. باید صنفی باشد که از ورود این‌ها به سینما جلوگیری کند تا آن‌ها پول‌هایشان را در جای خودشان و برای کمک به صنوف خودشان استفاده کنند.

کارگردان فیلم «مستانه» درباره شیوه سرمایه‌گذاری که در فیلم‌هایش اتفاق می‌افتد، گفت: من، هم سرمایه‌گذاری می‌کنم، هم هزینه می‌کنم، من اگر سرمایه‌گذاری می‌کنم برای این است که برای فیلم بعدی که می‌خواهم کار کنم سرمایه داشته باشم. آن‌ها فقط هزینه می‌کنند و این پول‌ها هیچ‌کدام بازگشت ندارند و ممکن است لایه‌های آن فیلم خوب هم دربیاید اما عموم آن فیلم‌ها بین مردم مورد استقبال قرار نمی‌گیرند و هزینه برگشتی ندارند یعنی نیمی از پولی که برای ساخت آن هزینه شده را باز نمی‌گردانند.

ارشاد باید سینما را از وجود این‌ها

پاک کند

او اضافه کرد: من اصلا به این موضوع که فلاتی حتما باید در کار من بازی کند کاری ندارم. حضور کل این مدل سرمایه‌گذارها برای سینما مضر است چون تخصصی برای این کار ندارند و هدف آن‌ها هم فیلمسازی نیست، اهداف دیگری دارند همین که تاکید می‌کنند فلان بازیگر باشد یا نباشد یا مثلا آرم شرکت خودشان را روی فیلم بگذارند و... منافع تبلیغاتی خود را اقیاع می‌کنند. عدم آگاهی و عدم تخصص‌شان در این حوزه را مضر می‌دانم. آن‌ها جز آن‌که به سینما خسارت بزنند و باعث شوند هزینه ساخت یک فیلم چندبرابر بالا برود، هیچ کمکی به سینما نکردند. مسلمان ارشاد یا یک صنف کاملا تخصصی باید وسط بیاید و سینما را از وجود این‌ها پاک کند. این‌ها باید به شغل‌های خودشان برگردند و اگر می‌خواهند پول شویی کنند یا نکنند در کار خودشان انجام دهند و دست از سر شغل ما بردارند که کار ما را همنابود کردند. این تهیه‌کننده با سابقه سینما در پاسخ به این سوال که آیا عوامل یک فیلم باید به مشروع بودن سرمایه یک فیلم توجه کنند یا نه، اظهار داشت: کار درست این است که توجه کنند اما متأسفانه توجه نمی‌کنند. وزارت ارشاد باید این موضوع را پیگیری کند که نمی‌کند و از پیگیری آن شانه خالی می‌کند و آن را به قوه قضاییه می‌سپارد. نبود این نظارت برای این است که ماصنف تهیه‌کنندگان مقتدری نداریم. چندین نفر در مرکزیت صنف تهیه‌کنندگی هستند که به دلیل به خطر افتادن منافع مالی خودشان، نمی‌گذارند صنف واحد شود و به همین دلیل همه آن‌ها دنبال فرآکسیون هستند. آن‌ها دنبال کرسی‌های خود می‌کنند که مصداق بارز دیکتاتوری است. از آن جایی که شورای عالی تهیه‌کنندگان، صنف به حساب نمی‌آید یک سری دنبال کرسی‌های خود می‌کنند اما به نظر من باید صنفی باشد که تهیه‌کنندگان در آن حضور داشته باشند و همه بتوانند روی منافع خودشان حساب کنند. در غیر این صورت همین‌که می‌بینید اتفاق می‌افتد؛ عده‌ای دنبال منافع شخصی خودشان می‌روند و دیکتاتوری به وجود می‌آید. تا زمانی که یکپارچگی تهیه‌کنندگان اتفاق نیفتد این موضوع همین‌طور خواهد ماند.

او به عنوان مدیرعامل خانه سینما باعث تفرقه شد که ارشاد هم از این موضوع حمایت کرد و از آن زمان جریان‌های شکل گرفت. فرحبخش با ذکر موارد بالا، جریان‌ها را به وجود آمده در آن زمان را باعث نفاق تهیه‌کنندگی دانست و اضافه کرد: این جریان‌ها از نظر منابع مالی هیچ چیز نداشتند که در واقع بخش خصوصی هم بودند، باهم ترکیب شدند و تشکیلاتی را راه‌اندازی کردند که آن تشکیلات از نفاق تهیه‌کنندگی سوءاستفاده کرد چون کسی نبود که جلوی آن‌ها بایستد. اگر دقیق نگاه کنید از این دسته‌بندی چهارگانه تهیه‌کنندگی که گروه‌بندی‌های عجیب‌وغریبی دارند بیشتر از ۴-۵ اسم را نمی‌شناسید. این ۴-۵ نفر یک لشکر را گروگان گرفتند. مرکزیت شورای عالی تهیه‌کنندگان که من خودم هم عضو این شورا هستم سیصد تهیه‌کننده در خودشان عضو کردند و گروگان گرفتند.

TAKE

ROLL